

«De kern van alle dingen is stil en eindeloos
ons lied is kort en broos.» (F. Timmermans)

Dankbaar zullen we ons het leven
herinneren van

DE HEER

MARCEL COSYNS

echtgenoot van Mevrouw Laura DE VRIEZE

geboren te Kwaremont op 11 oktober 1924
en overleden in het Akademisch Ziekenhuis
te Gent op 29 april 1980, gesterkt door
het sakrament van de zieken.

Marcel heeft gevochten, gans zijn leven : voor zijn werk, zijn idealen, voor schoonheid en kunst, voor begrip ten overstaan van gehandikapten in de samenleving, om te leven en te overleven. Gevochten : tegen oppervlakkigheid, tegen aanvaarding en gelatenheid, tegen de ziekte en uiteindelijk tegen de dood. Alleen in dat laatste gevecht heeft hij het moeten afleggen tegen de al te sterke tegenstander.

Maar zo toch blijft hij voor ons bestaan : als een edel mens, fijnzinnig en bekwaam ; begaafd met vele talenten, die hij niet in de grond begroef, maar liet renderen en opbrengen voor het geluk en het welzijn van velen. En niet zomaar geluk aan de oppervlakte ; maar zijn diepe betrachting was in alles aan de medemens iets echt en waardevol te geven : iets van zijn vreugde, zijn ideaal, zijn moed en optimisme, een stuk van zijn eigen hart. Met dat inzicht, die werkkracht en die inzet heeft hij veel bereikt, misschien voor zichzelf, maar vooral ook voor de anderen.

En nu moeten wij zo'n actieve mens — te vroeg — afstaan aan de dood. De grote vraag, die wij nu allen stellen, is de volgende : Is al dat schone, al dit werken en streven, ons gebed, zijn laatste eindeloze strijd, zijn moed en zijn hoop, om de meest noodlijdenden in de maatschappij een zekere uitkomst te bezorgen, is dat alles dan tevergeefs geweest ? Op die vraag kunnen wij mensen slechts een onbevredigend en ontoereikend antwoord geven. Daarom zullen wij in deze ogenblikken opkijken naar het kruis, en ons keren tot God, die zegt : «Ja, er is nog hoop voor een mens, ook al is hij gestorven.»

Marcel heeft geloofd en gehoopt zolang hij kon. Zijn hoop werd hem nu niet ontnomen, integendeel, zij wordt bevestigd, zij het op een andere wijze dan wij hadden verwacht. Ons menselijk en medisch kunnen waren niet bij machte Marcel voor ons in dit leven te bewaren ; maar God bewaart hem nu in zijn hart, en ten eeuwigen dage. Dat is ons geloof vandaag, en onze hoop op weerzien later.

Laten wij dan bidden tot God, met droefheid, maar toch ook met dankbaarheid, omdat dit leven van Marcel voor vrouw en kinderen, familieleden en vrienden op zoveel wijzen een zegen en een geluk was.

Wij bidden U :
voltooi het werk in uw uitverkorenen,
want wie met Uw Zoon geleden heeft,
zal ook met Hem verheerlijkt worden.»
Dat hij ruste in vrede.

De familie dankt U
voor Uw medeleven en gebed.

Begraf. Marc Meire - Tel. 091-30.00.96